

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Aardappelverwerkingsbedrijf te Oostrum

Zaaknummer: 2015-1088

Kenmerk: 2018/7410

d.d. 1 februari 2018

Verzonden: 5 februari 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 26 juni 2015, ontvangen op 30 juni 2015, heeft Advieusbureau SAM B.V. namens Rixona B.V. te Oostrum-Venray een vergunning als bedoeld in artikel 16/19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren en wijzigen van een inrichting ten behoeve van aardappelverwerking, gelegen aan de Witte Vennenweg 6 te Oostrum-Venray. De inrichting is gelegen nabij de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Boschhuizerbergen', 'Maasduinen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Groote Peel', 'Rijntakken', 'Strabrechtse Heide & Beuven', 'Sint Jansberg', 'De Bruuk', 'Oeffelter Meent' en 'Zeldersche Driessen'. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2015-1088.

Op 21 juli 2017 en 25 juli 2017 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998. Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2. Voor zover voornoemde aanvraag mede betrekking heeft om een vergunning als bedoeld in artikel 16 van de Nbw 1998 geldt dat in de Wnb geen bepaling is opgenomen inhoudende een vergunningplicht voor Beschermdenatuurmonumenten overeenkomstig het bepaalde in het voormalige artikel 16 van de Nbw 1998, waardoor er geen sprake meer is van een vergunningplicht voor Beschermdenatuurmonumenten. Dit deel van de aanvraag is middels de aanvulling zoals ontvangen d.d. 25 juli 2017 dan ook komen te vervallen.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 6 december 2017 tot en met 16 januari 2018 voor eenieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon eenieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met de colleges van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de

aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincies Noord-Brabant, Gelderland en Overijssel. Met de colleges van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincies bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied

waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitattype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden 'Grensmaas' en 'Abdij Lilbosch & voormalig Klooster Mariahoop'), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatistische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast. Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn "Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden" (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeer, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

3.3. De Buitenlandse toetsingskaders

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie het Nederlandse toetsingskader dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader. Overigens gaat ook de PAS er vanuit dat voor zover activiteiten op Nederlands grondgebied stikstofdepositie veroorzaken op buitenlandse Natura 2000-gebieden, beoordeling daarvan plaatsvindt volgens het ter plaatse relevante buitenlandse toetsingskader. Voor vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb welke niet onder het overgangsrecht van de PAS vallen, resteert dat zelfs als de enige mogelijkheid.

In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingskaders is ten aanzien van bedoelde vergunningaanvragen die onder het overgangsrecht van de PAS vallen met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 genoemde, referentiesituatie(s) die in Nederland worden gehanteerd. Is van een zodanige toename geen sprake, dan kan er immers voor de bedoelde categorie aanvragen reeds op grond van de Nederlandse rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (binnen en buiten Nederland) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlands toetsingskader toe te passen. Wordt een zodanig buitenlands toetsingskader toegepast, dan wordt daarbij aangetekend dat de jurisprudentie omtrent toepassing daarvan nog niet is uitgekristalliseerd. Inherent daaraan is dat aan toepassing van deze toetsingskaders een zeker risico is verbonden in voorkomend geval dat dit aan de rechtbank en/of aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt voorgelegd.

3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk.

Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NO_x) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitatypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde “hervergunningen” en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven.

Voor SO_x als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.3.3. Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingskader voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de voor de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Waalse Natura 2000-gebieden bij voorkeur een passende beoordeling wordt opgesteld, waaruit blijkt of in zoverre de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Waalse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie – in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is

namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waals toetsingskader, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt met inachtneming van het hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingskader. Een en ander is door DNF bevestigd bij brief van 9 september 2015. Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied het Vlaamse toetsingskader wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de (ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

4. Overwegingen

4.1. Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag is onderbouwd met de volgende documenten:

- [1.] Aanvraagformulier vergunning Natuurbeschermingswet 1998, d.d. 26 juni 2015 door aanvrager ondertekend;
- [2.] Adviesbureau SAM B.V. 26 juni 2015, Rixona BV, Aanvraag voor vergunning Natuurbeschermingswet 1998, Referentie: RIVE.779.20150626.HSMS;
- [3.] Adviesbureau SAM B.V. 6 juli 2017, Rixona BV, Aanvulling vergunningaanvraag Natuurbeschermingswet 1998, Referentie: RIVE.0779.20170706.KR.HS.

4.2. Inhoud aanvraag

De inrichting van de aanvrager betreft een aardappelverwerkend bedrijf dat aardappelproducten produceert, voornamelijk aardappelvlokken en -granulaat (aardappelpuree). De aardappelen worden aangeleverd per vrachtwagen. Het bedrijf heeft een vergunning voor het verwerken van 200.000 ton aardappelen per jaar, waarmee men 25.000 ton aardappelvlokken en 35.000 ton aardappelgranulaat produceert. De beoogde verwerkingscapaciteit bedraagt 350.000 ton aardappelen op jaarbasis, met daarbij een beoogde productiecapaciteit van jaarlijks 46.000 ton aardappelvlokken en 23.000 ton aardappelgranulaat.

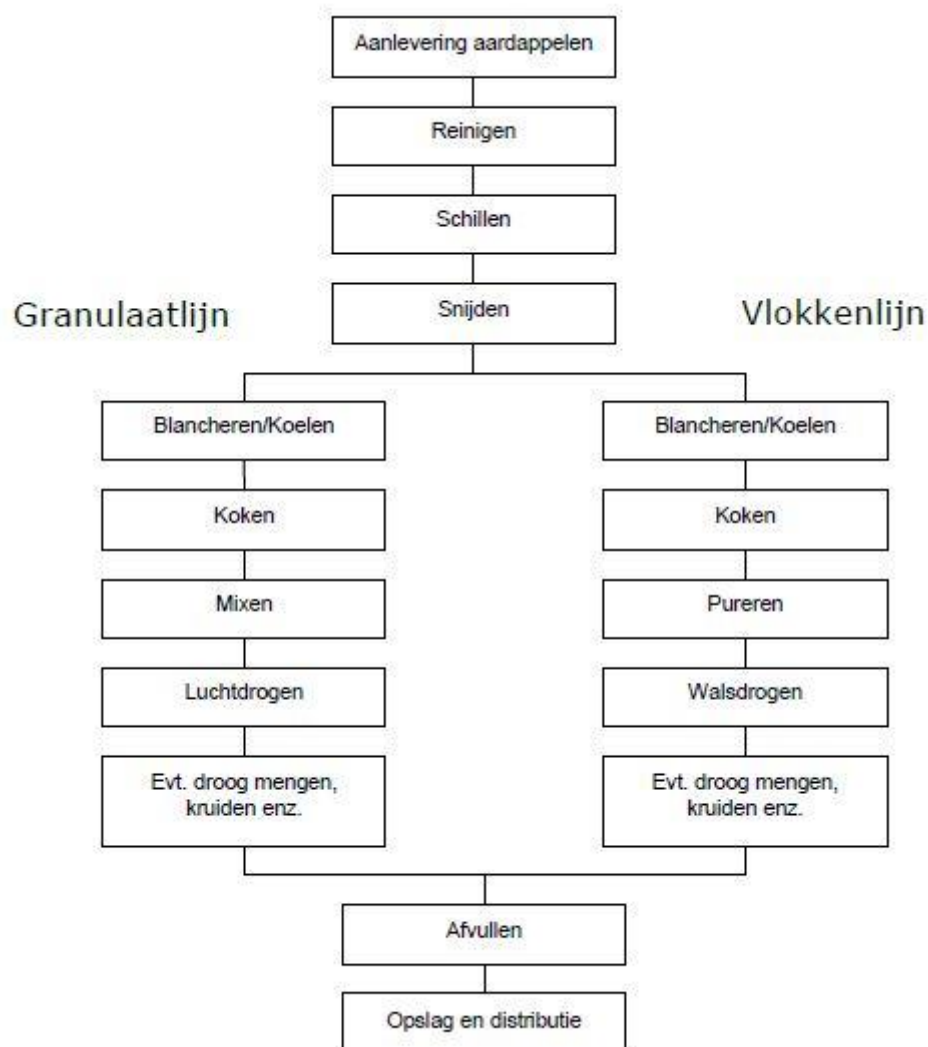
De productie binnen de inrichting van de aanvrager vindt over het algemeen volcontinu plaats, 24 uur per dag gedurende het gehele jaar. Een uitzondering is de sorteerafdeling. In de zomer is er een productiestop van enkele weken waarin het reguliere onderhoud aan de procesinstallaties wordt uitgevoerd. Aanvrager is voornemens twee nieuwe stoomketels te plaatsen met elk een capaciteit van 20 ton stoom per uur, ter vervanging van twee bestaande ketels met elk een capaciteit van 10 ton stoom per uur. De twee nieuwe ketels worden geplaatst om de hiervoor genoemde uitbreiding van de productiecapaciteit te realiseren. Ten behoeve van het productieproces zijn er een aantal ondersteunende voorzieningen binnen de inrichting.

De basisgrondstof voor de aardappelvlokken en het aardappelgranulaat is de aardappel. De aardappelen worden aangeleverd per vrachtwagen. Na ontvangst worden deze gesorteerd en vervolgens ontdaan van loof, zand, humus, stenen en andere verontreinigingen die na het rooien met de aardappels worden meegevoerd. Deze resten worden overeenkomstig de daarvoor geldende regels afgevoerd. Een watertransportsysteem transporteert de schone aardappelen naar de fabriek om verder verwerkt te worden. Vervolgens worden de aardappels gewassen waarbij er nog zand, eiwit en overige reststoffen vrijkomen. Het waswater wordt intern hergebruikt.

Aansluitend worden de aardappelen geschild. Dit vindt plaats in een aantal stoomschillers. Het condensaat van de stoomschillers wordt afgevoerd naar de waterzuivering. Na het stoomschillen worden de van schil ontdane aardappels nogmaals gewassen alvorens deze naar de snijafdeling worden getransporteerd met een transportband. De vrijgekomen aardappelschillen worden als veevoer afgezet.

In de snijafdeling worden de aardappelen onder water in schijven gesneden. Het daarvoor gebruikte water is effluentwater dat weer hergebruikt wordt. Om schuimvorming van het water te voorkomen, wordt er een antischuimmiddel aan toegevoegd. Het in deze processtap vrijkomende zetmeel wordt afgevangen en als snijzetmeel op de markt gebracht. Na het snijden van de aardappelen worden deze door een blancheur geleid, waar ze worden voorgekookt. De blancheur wordt verwarmd met stoom. Het vrijkomende condensaat (en waterdamp) wordt afgevoerd naar de waterzuivering. Na het voorkoken worden de aardappelen gekoeld met (gerecirculeerd) water, waarna het daadwerkelijk koken van de aardappelen kan plaatsvinden. De verwarming van het koken vindt plaats met stoom (stoomkoken). Het enige effluent dat hierbij naar buiten treedt, is waterdamp.

De productieprocessen van aardappelvlokken en van aardappelgranulaat zijn tot en met het stoomkoken gelijk. Na het stoomkoken worden de productstromen gesplitst.

Afbeelding 1 Processchema

Aardappelvlokken (vlokkenlijn)

In de productielijn van de vlokken worden de aardappelschijven door een pureepers gevoerd. Bij het persen bestaat de mogelijkheid om hulpstoffen (ingrediënten) toe te voegen aan de puree. De puree bestaat na het persen voor een groot deel uit vocht. Dit vocht wordt verwijderd uit de puree door de walsdrogers. Deze walsdrogers zorgen er ook voor dat fijne schilresten of slechte aardappeldelen worden gescheiden van het aardappelmateriaal dat uiteindelijk het eindproduct zal vormen. De reststromen uit dit proces zijn pureeafval en condensaat. Het condensaat wordt afgevoerd naar de waterzuivering.

Aardappelgranulaat (granulaatlijn)

In de productielijn voor aardappelgranulaat passeren de gestoomkookte aardappelen een luchtdroger. Ook in deze lijn kunnen er nog hulpstoffen worden toegevoegd. Bij het drogen passeren de vlokken een zeef waar aardappeldeeltjes van ondermaatse kwaliteit en grootte worden uitgesorterd. Dit zeefafval wordt afgevoerd en afgezet als veevoer. De volgende stap is het bijmengen van gewenste ingrediënten als bijvoorbeeld specerijen. Na het mengen wordt het geproduceerde aardappelgranulaat opgeslagen alvorens te worden verpakt.

Afvullen

In de afvalafdeling wordt het gedroogde eindproduct, zowel granulaat als vlokken, tijdelijk opgeslagen alvorens het naar de vulmachines wordt getransporteerd. Deze eindproducten kunnen nog een menginstallatie passeren om voor het afvullen droge kruiden of ingrediënten bij te mengen. Emissies vinden hier niet plaats. Tijdens het afvullen kan stikstof aan de verpakkingseenheden worden toegevoegd om een langere houdbaarheid van het eindproduct te garanderen. Hiertoe is een stikstofinstallatie aanwezig. De eindproducten worden eveneens in bulk geleverd of in big bags verpakt.

Expeditie

In de expeditieruimte komen verschillende grond- en hulpstoffen binnen en worden onder meer verpakkingsmaterialen opgeslagen en verdeeld in de fabriek. De expeditieruimte wordt tevens gebruikt voor de opslag van gereed product voordat dit per as wordt vervoerd naar de afnemers van de eindproducten.

Reinigen en watertransport

Het transport van de aardappelen gebeurt via een recirculatiesysteem. Het water voor het transportsysteem is afkomstig uit de (bedrijfs-)waterzuivering. Een buffertank regelt zowel de voorraad van het water als de kwaliteit ervan. Tijdens het watertransport komt zand vrij van de aardappelen. Als de buffertank te veel zand bevat, wordt dit zand via een pomp in het bezinkbassin gepompt. Hier kan de modderige zandstroom indikken. Het flotatiewater waaruit het zand is verwijderd, wordt teruggevoerd naar de waterzuivering. Van hieruit wordt de buffertank weer gevuld. Het water uit de zandstroom zal voor een deel in de bodem percoleren. Jaarlijks wordt de kwaliteit van de bodem bepaald. De jarenlange ervaring leert dat er geen bodemverontreiniging optreedt. Het ingedikte zand wordt tijdelijk op eigen terrein of bij derden, opgeslagen om vervolgens als gecertificeerde bouwstof te worden afgezet.

Ondersteunende voorzieningen

Het productieproces wordt ondersteund door een aantal afdelingen en voorzieningen zoals de watervoorziening, stoomproductie, acculaadstation, energievoorziening, ruimteverwarming, koelinstallaties, procesbesturing, persluchtinstallaties, gassen en gasflessen, opslag diverse hulpstoffen, gevaarlijke stoffen zoals zuren en logen, smeerolie en reinigings- en desinfectiemiddelen. Een aantal daarvan wordt hier nader beschreven, waarbij gebruik wordt gemaakt van de aanduiding zoals de gebouwen binnen de inrichting bekend staan.

Technische dienst

In het 'serviceblok' van gebouw "T" is de Technische dienst gevestigd.

Kantoor- en laboratoriumfunctie

In gebouw "H" zijn het laboratorium en kantoor gehuisvest. Tevens is hier een kantine- en vergaderfunctie aanwezig. Het laboratorium is voorzien van enkele zuurkasten met bijbehorende afzuiging. Er vindt kwalitatief en niet-destructief onderzoek plaats. In de kantine wordt beperkt voedsel bereid.

Stoomvoorziening

Momenteel staan drie gasgestookte stoomketels opgesteld in het Ketelhuis. Deze ketels produceren stoom en warm water, nodig voor de productieprocessen. Twee van deze ketels produceren elk een 10 ton stoom, de derde heeft een capaciteit van 15 ton stoom. De branders worden periodiek gecontroleerd op correct functioneren. Beide 10-ton stoomketels zullen vervangen worden door twee 20-ton stoomketels. Met het plaatsen van de twee nieuwe stoomketels wordt voorzien in de energiebehoefte die nodig is voor de voorgenomen uitbreiding van de productiecapaciteit, waarin deze aanvraag voorziet.

Brandpreventie

De productielocatie is voorzien van een sprinklerinstallatie om een eventuele brand snel te kunnen blussen. Bluswater wordt betrokken uit de bluswatervijver met een inhoud van 1.500 m³, als nodig aangevuld met grondwater. Om in geval van uitval van elektra ook te kunnen blussen, is een pomp in het gebouw aanwezig die gevoed wordt met gasolie.

Perslucht

De persluchtvoorziening bestaat uit drie compressoren die samen ervoor zorgen dat een buffertank continu op 8 bar druk gehouden wordt.

Opslag gevaarlijke stoffen en afvalstoffen

Gebouw "Q" is conform PGS-15 ingericht als een opslagvoorziening voor gevaarlijke stoffen. Naast gebouw "Q" is in een opslaglocatie voorzien voor de opslag van oliën en olieachtige stoffen. Deze ruimte is voorzien van een aaneengesloten verharding. Naast het sorteergebouw is een stikstofinstallatie aanwezig die gebruikt wordt bij het afvullen van de verpakkingseenheden. Stikstof heeft de functie om de producten langer houdbaar te maken. Er is een stikstoftank aanwezig met een inhoud van 26.150 liter. Het vloeibare stikstof wordt via een leiding naar de verpakkingafdeling getransporteerd waar het via automatische vullijnen in de verpakkinglijnen gebruikt wordt. Eveneens naast het sorteergebouw is de opslag van chloorbleekloog geplaatst. Dit betreft een kunststoftank op een betonnen calamiteiten opvangbak. De concentratie van het chloorbleekloog bedraagt 15%. De tank is geplaatst onder een dak dat tevens voorkomt dat er hemelwater in de calamiteitenopvang terecht komt. De opslag van afvalstoffen vindt plaats in Gebouw "U". Hier staan de containers voor papier/karton, en blik, een perscontainer voor

restafval en containers waar afkeurproduct en/of organisch afval in wordt verzameld dat geschikt is voor de verwerking tot veevoer. Ook worden in gebouw "U" in een speciaal conform PGS-15 ingericht compartiment gebruikte oliën en andere gevaarlijke afvalstoffen opgeslagen.

Overige opslagvoorzieningen

Op het terrein staan een aantal romneyloodsen voor de opslag van allerhande zaken als technische materialen, reserveonderdelen, en onderhoudsmaterialen buitenterrein. Ook gebouw "T" wordt gebruikt voor de opslag van technisch materiaal en reserveonderdelen. Gebouw "R" is het palletopslaggebouw. Deze ruimte wordt uitsluitend gebruikt voor de opslag van houten en kunststof pallets.

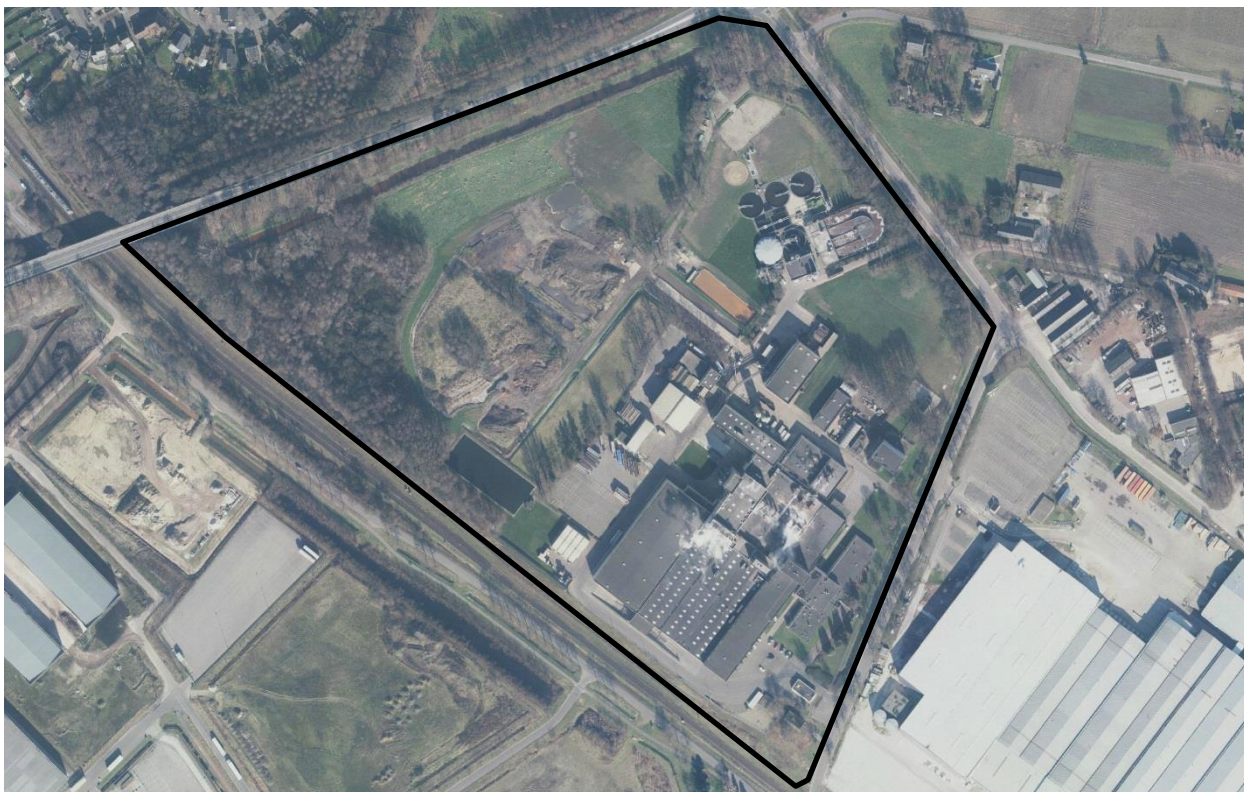
Watervoorziening, grondwateronttrekking

In het productieproces wordt grondwater gebruikt. Er is voor de inrichting een vergunning om grondwater te mogen onttrekken om te gebruiken voor de bedrijfsprocessen. Deze vergunning (kenmerk CB 6837, d.d. 16 februari 1999) staat toe een maximale hoeveelheid van 800.000 m³ grondwater te onttrekken uit het tweede watervoerende pakket. Het grondwater wordt met een kiezelbedfilter ontijzerd alvorens het water gebruikt kan worden in het productieproces. Het ijzerhoudende spoelwater wordt vervolgens naar het ijzerbezinkbassin gepompt. Het ijzerhoudende slib bezinkt op de bodem en het flotatiewater wordt afgevoerd naar het gemeentelijk riool. In dit bassin is een folie aangebracht die voorkomt dat het afgescheiden ijzer in de bodem kan geraken. Het ijzerbezinkbassin wordt ongeveer eenmaal per twee jaar geledigd waarbij het ijzerhoudende slib wordt afgevoerd door een erkende inzamelaar. Ten behoeve van de productie van stoom wordt een deel van dit ontijzerde water nog verder onthard. In paragraaf 4.3.4 wordt de grondwateronttrekking nader beschouwd.

Afvalwaterzuivering

In het productieproces wordt water met organische restanten van de grond- en hulpstoffen verontreinigd. Binnen de inrichting is een eigen bedrijfsafvalwaterzuivering operationeel om het water van de organische verontreinigingen te ontdoen. De zuiveringsinstallatie bestaat uit een aerobe waterzuivering, aangevuld met een anaerobe voorzuivering met een UASB-reactor en een tertiaire nazuivering. De combinatie van deze zuiveringstappen maakt dat het proceswater voldoende gezuiverd is om deze afvalwaterstroom te mogen lozen op de naastgelegen Oostrumse Beek. Aanvrager beschikt over een vergunning om water te mogen lozen (kenmerk 2011.15246) van Waterschap Limburg. Het organisch materiaal dat uit de waterzuivering komt, wordt afgezet als veevoeder.

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren en wijzigen van de gehele inrichting zoals deze is gelegen aan de Witte Vennenweg 6 te Oostrum-Venray, indicatief weergegeven in onderstaande afbeelding 2.

Afbeelding 2 *Indicatieve grens inrichting*

4.3. Effecten als gevolg van de activiteiten

De wijziging en exploitatie van de inrichting kan mogelijk negatieve (significante) effecten hebben op kwalificerende habitats en soorten van de omliggende Natura 2000-gebieden. Teneinde deze effecten in beeld te brengen is voor de betrokken Natura 2000-gebieden gebruik gemaakt van de Effectenindicator. In de aanvraag is vervolgens een passende beoordeling opgenomen waarin de mogelijke (negatieve) effecten in beeld zijn gebracht. Gezien de aard van de aangevraagde activiteit zijn de volgende (mogelijke) negatieve effecten niet bij voorbaat uit te sluiten:

- Oppervlakteverlies
- Versnippering
- Verzuring en vermesting
- Verontreiniging
- Verdroging
- Verstoring door geluid
- Verstoring door licht

- Verstoring door trilling
- Optische verstoring
- Verstoring door mechanische effecten

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen' ligt op een afstand van ca. 2,1 km. Gezien de afstand tot dit en andere beschermde natuurgebieden (6,3 km of verder), de ligging van het projectgebied op een bedrijventerrein tussen snelwegen en provinciale wegen en de aard van de bedrijfsvoering (productie in bedrijfshallen) zijn alleen verzuring en vermessing (stikstofdepositie) alsmede verdroging niet op voorhand uit te sluiten als zijnde een effect met een reikwijdte tot in beschermde natuurgebieden. De overige effecten zijn blijkens het gestelde in de passende beoordeling al niet van invloed op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen' en worden derhalve niet verder toegelicht. Andere Natura 2000-gebieden zijn gelegen op een dermate grote afstand dat ook hier (buiten verzuring en vermessing) geen overige effecten worden verwacht.

4.3.1. Verzuring en vermessing

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermessing). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden. Relevante NO_x-emissies zijn afkomstig van het brandstofverbruik van de diverse stookinstallaties en van transportbewegingen. De aanvraag ziet toe op een totale emissie van 29.810 kg NO_x/jaar, bestaande uit:

- Stookinstallaties 29.610 kg NO_x/jaar
- Transportbewegingen 200 kg NO_x/jaar

De emissie van NO_x kan leiden tot stikstofdepositie op de omliggende Natura 2000-gebieden. Dit kan leiden tot vermessing en verzuring van de bodem, met als gevolg dat vegetaties verruigen en vegetatietypen verdwijnen. De effecten als gevolg van emissie van NO_x op de Natura 2000-gebieden zijn als stikstofdeposities in beeld gebracht. Er is sprake van vergunningplicht wanneer binnen een van de Natura 2000-gebieden in de aangevraagde, beoogde situatie een meetbare stikstofdepositie optreedt (>0,00 mol/ha/jaar). In principe zijn alle binnen Nederland gelegen Natura 2000-gebieden in de beoordeling meegenomen, behalve wanneer op voorhand duidelijk is dat een significant-negatief effect als gevolg van stikstofdepositie uitgesloten is. Dit is het geval wanneer:

- er geen instandhoudingsdoelstellingen zijn voor stikstofgevoelige habitattypen en/of soorten met stikstofgevoelig leefgebied;
- stikstofgevoelig leefgebied van aangewezen soorten niet komt voor binnen het Natura 2000-gebied;
- (een te hoge) stikstofdepositie niet relevant is voor de functies die het gebied vervult;
- met zekerheid is vastgesteld dat stikstofgevoelige leefgebieden niet relevant zijn voor de aangewezen soorten;

- aangewezen soorten geen (of marginaal) gebruik maken van het aanwezige stikstofgevoelige leefgebied.

Natura 2000-gebieden zijn uitsluitend buiten beschouwing gelaten wanneer voor zowel de aangewezen habitattypen als de aangewezen soorten een van bovenstaande situaties van toepassing is. Als habitattypen die gevoelig zijn voor stikstofdepositie, worden beschouwd de habitattypen met een KDW van < 2.400 mol/ha/jaar.

De volgende Natura 2000-gebieden zijn om een (combinatie) van bovenstaande redenen buiten beschouwing gelaten: 'Arkemheen', 'Veluwerandmeren', 'Grensmaas', 'Abdij Lilbosch & Voormalig Klooster Mariahoop', 'Vlakte van de Raan', 'Veerse Meer', 'Hollands Diep', 'Haringvliet', 'Zoommeer', 'Markiezaat', 'Oude Maas', 'Donkse Laagten', 'Boezems Kinderdijk', 'Oudeland van Strijen', 'De Wilck', 'Broekvelden', 'Vettenbroek & Polder Stein', 'Eemmeer & Gooimeer Zuivoever', 'Polder Zeevang', 'Markermeer & IJmeer', 'Ketelmeer & Vossemeer', 'Oostvaardersplassen', 'Lepelaarsplassen', 'Abtskolk & De Putten', 'Zuidlaardermeergebied', 'Lauwersmeer', 'Deelen', 'Doggersbank', 'Friese Front' en 'Klaverbank'. Voor deze genoemde gebieden is namelijk op voorhand uitgesloten dat een significant negatief effect zal optreden als gevolg van stikstofdepositie.

Uit rapport [3.] blijkt dat ter plaatse van alle overige binnen Nederland gelegen Natura 2000-gebieden in de aangevraagde situatie sprake is van meetbare stikstofdepositie. Onderhavig besluit ziet diensgevolge toe op de effecten van de aangevraagde activiteiten zoals deze optreden op alle Natura 2000-gebieden genoemd in tabel 5.5 van rapport [3.]. Voor al deze gebieden is in de beoordeling de stikstofdepositie in zowel de referentiesituatie alsmede de beoogde situatie berekend. Uit deze berekeningen blijkt dat het grootste effect zal optreden op het Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen', hier wordt in de beoogde situatie een depositie berekend van 1,30 mol/ha/jaar. Tevens blijkt uit deze berekening voor welke Natura 2000-gebieden sprake is van een toename in stikstofdepositie als gevolg van de beoogde situatie. Concreet is dat het geval voor de Natura 2000-gebieden 'Kampina & Oisterwijkse Vennen', 'Leenderbos, Groote Heide en De Plateaux', 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven', 'Veluwe', 'Groote Peel', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Rijntakken', 'Meinweg', 'Maasduinen', 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht' en 'Engbertsdijkerven'. Voor deze gebieden is een passende beoordeling opgesteld en deze worden, naast het Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen' als dichtstbijzijnde gebied, als leidend beschouwd bij de vergunningaanvraag en het daaropvolgende (onderhavige) besluit.

De toename in stikstofdepositie als gevolg van de beoogde activiteiten bedraagt ter plaatse van het dichtstbijzijnde Duitse Natura 2000-gebied in ieder geval minder dan de toename die is berekend voor het Natura 2000-gebied 'Maasduinen' (zie tabel 1), omdat de landsgrens vanuit het bedrijf gezien achter dit gebied ligt. Op basis hiervan is de toename in stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde activiteiten ter plaatse van de Duitse Natura 2000-gebieden maximaal 0,21 mol/ha/jaar. De toename is dermate klein dat in geen enkel Duits Natura 2000-gebied sprake is van een toename in stikstofdepositie van meer dan 7,14 mol/ha/jaar. Significante effecten van de aangevraagde activiteiten op Duitse Natura 2000-gebieden zijn daarom uit te sluiten.

In België dient de bijdrage aan stikstofdepositie ter beoordeling te worden vergeleken met 3% van de kritische depositiewaarde. België hanteert dezelfde kritische depositiewaarden als Nederland (zie (Van Dobben et al., 2012)). De laagste van deze waarden (KDW) komt overeen met een depositie van 429

mol/ha/jaar (habitattype H3110). 3% hiervan bedraagt 12,87 mol/ha/jaar. Ter plaatse van de Nederlandse Natura 2000-gebieden is voor de aangevraagde situatie een stikstofdepositie berekend van maximaal 1,30 mol/ha/jaar, in het gebied 'Boschhuizerbergen'. Dit Natura 2000-gebied is op een afstand van circa 2,1 km van de inrichting gelegen. Omdat de Belgische Natura 2000-gebieden vanaf het bedrijf gezien achter de Nederlandse gebieden zijn gelegen, ondervinden deze Belgische gebieden een lagere depositie vanuit de inrichting dan de Nederlandse Natura 2000-gebieden. De stikstofdepositie bedraagt daarom in de aangevraagde situatie binnen de Belgische Natura 2000-gebieden nergens meer dan 12,87 mol/ha/jaar. Net als voor de Duitse Natura 2000-gebieden geldt daarom dat significante effecten op Belgische Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten.

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Boschhuizerbergen	2,1
Kampina & Oisterwijkse Vennen	50,8
Leenderbos, Groote Heide en De Plateaux	36,8
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	32,1
Veluwe	52,4
Groote Peel	21,3
Deurnsche Peel & Mariapeel	10,5
Rijntakken	35,6
Meinweg	37,5
Maasduinen	6,3
Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht	111,7
Engbertsdijksvennen	112,4

Tabel 1 afstand tot de beschermde gebieden

Een indicatie van de ligging van de inrichting ten opzichte van de genoemde Natura 2000-gebieden is opgenomen in bijlage 1 van dit besluit.

4.3.1.1 Vergunningenhistorie

Voor de inrichting zijn twee milieuvergunningen relevant bij het bepalen van de juiste referentiesituatie voor de diverse Natura 2000-gebieden. De revisievergunning van 30 oktober 2001 geeft de situatie weer met de laagst vergunde NO_x-emissie vanaf 7 december 2004. Daarom betreft dit de referentiesituatie voor de beschouwde Natura 2000-gebieden die enkel in het kader van de Habitatrichtlijn zijn aangewezen. De NO_x-emissie in de situatie van de revisievergunning van 30 november 1993 bedraagt minder dan de NO_x-emissie in de vergunde situatie van 30 oktober 2001. Daarom geeft de vergunning van 30 november 1993 de referentiesituatie weer voor de Natura 2000-gebieden

die vóór 30 oktober 2001 zijn aangewezen. Navolgend worden beide vergunningen benoemd, waarbij tevens de bijbehorende emissie van NO_x is weergegeven.

- Referentiesituatie 30 november 1993 (t.b.v. Vogelrichtlijngebieden)
Milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer (Revisievergunning)

Emissie NO _x	22.493 kg
Stookinstallaties	21.541 kg
Transportbewegingen	952 kg

- Referentiesituatie 30 oktober 2001 (t.b.v. Habitatrichtlijngebieden)
Milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer (Revisievergunning)

Emissie NO _x	59.399 kg
Stookinstallaties	58.825 kg
Transportbewegingen	574 kg

Na beide referentie-situaties is op 27 december 2011 een veranderingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verleend welk toeziet op de realisatie van een biomassaverbrandingsinstallatie binnen de inrichting. Deze vergunning kent een NO_x-emissie van 66.611 kg. en is daarmee niet relevant voor het bepalen van de referentiesituatie daar er géén sprake is van een vergunning met lagere emissie ten opzichte van de referentiesituatie.

De emissie van NO_x ontstaat primair bij de verbranding van (fossiele) brandstoffen (productieproces en verkeer). De genoemde emissies van de relevante milieutoestemmingen zijn op bronniveau, gebruik makend van het model Pluim Plus (versie 4.31) omgerekend naar deposities. Daarbij is telkens uitgegaan van de totale emissie met bijbehorende totale depositie als zijnde de vergunde rechten van de verschillende referentiesituaties.

4.3.1.2 Nederlandse Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Boschhuizerbergen', 'Maasduinen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Kampina & Oisterwijkse Vennen', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Veluwe', 'Groote Peel', 'Rijntakken', 'Meinweg', 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht' en 'Engbertsdijkvenen' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

(4.3.1.2.1) Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

De situatie op 7 december 2004 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 30 oktober 2001. Volgens deze vergunning was een stikstofemissie van 59.399 kg NO_x/jaar (stookinstallaties en transportbewegingen) toegestaan. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder NO_x-emissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004 als referentiesituatie.

4.3.1.3 Nederlandse Vogelrichtlijngebieden

De relevante Vogelrichtlijngebieden zijn aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn op de volgende aanwijzingsdata:

▪ 'Maasduinen' is op 10 mei 1994 (De Hamert)	10 mei 1994
▪ 'Maasduinen' is op 24 maart 2000	
▪ 'Deurnsche peel en Mariapeel' is op 29 oktober 1986 (Mariapeel) en op 12 mei 1992 (Deurnsche Peelgebieden)	
▪ 'Groote Peel' is op 29 oktober 1986	
▪ 'Weerter- en Budelerbergen&Ringselven' is op 24 maart 2000	
▪ 'Kampina & Oisterwijkse Vennen'	29 oktober 1986
▪ 'Veluwe'	24 maart 2000
▪ 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux'	24 maart 2000
▪ 'Rijntakken'	24 maart 2000
▪ 'Meinweg'	20 mei 1994
▪ 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht'	24 maart 2000
▪ 'Engbertdijkerven'	10 juni 1994

Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), gelden als referentiedata met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemde gebieden 10 juni 1994 en 24 maart 2000.

(4.3.1.3.1) Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

'Maasduinen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Groote Peel', 'Kampina & Oisterwijkse Vennen', 'Meinweg' en 'Engbertdijkerven'

De situatie op 10 juni 1994 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager geldende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer op 30 november 1993. Volgens deze vergunning was een stikstofemissie van 22.493 kg NO_x/jaar (stookinstallaties en transportbewegingen) toegestaan. Sinds 10 juni 1994 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder NO_x-emissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 10 juni 1994 als referentiesituatie.

(4.3.1.3.2) Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

'Maasduinen', 'Veluwe', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Rijntakken' en 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht'

De situatie op 24 maart 2000 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager geldende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer op 30 november 1993. Volgens deze vergunning was een stikstofemissie van 22.493 kg NO_x/jaar (stookinstallaties en transportbewegingen) toegestaan. Sinds 24 maart 2000 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder NO_x-emissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 24 maart 2000 als referentiesituatie.

4.3.1.4 Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Zoals in paragraaf 3.3 nader is toegelicht, vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Voor zover een onder het overgangsrecht van de PAS vallende vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een zodanig project ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s) (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden), is het antwoord op de vraag of het aangevraagde project in zoverre significante effecten op deze gebieden kán hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Verwezen wordt in dit verband naar het gestelde onder 3.3, waarbij uitvoerig is ingegaan op de Nederlandse en vooral de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden.

4.3.2. Externe saldering Vogelrichtlijngebieden

Uit de overlegde passende beoordeling blijkt dat de aanvrager ter mitigatie van de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op de Vogelrichtlijngebieden 'Maasduinen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Kampina & Oisterwijkse Vennen', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Veluwe', 'Groote Peel', 'Rijntakken', 'Meinweg', 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht' en 'Engbertsdijksvennen' ten opzichte van de op 10 juni 1994 en 24 maart 2000 voor de inrichting vigerende vergunning verleend onder de Wet milieubeheer ammoniakrechten heeft opgekocht van de locatie Halve Maan 3 te Well. Voor de opgekochte ammoniakrechten van de saldogevende locatie, zoals weergegeven in onderstaande tabel 2, bestond blijkens de bij besluiten van 21 november 1989 onder de Hinderwet, 2 oktober 1990 onder de Hinderwet en 9 oktober 2000 onder de Wet milieubeheer toestemming op 10 juni 1994, 24 maart 2000 en 8 mei 2013. Ook sinds 10 juni 1994, 24 maart 2000 en 8 mei 2013 heeft voor deze opgekochte ammoniakrechten onverkort toestemming bestaan bij of krachtens de Wet milieubeheer.

Tussen de in de aanvraag voorziene toename van stikstofdepositie op voornoemde Vogelrichtlijngebieden en de afname van stikstofdepositie op deze gebieden als gevolg van de voorgestelde saldering, bestaat directe samenhang. Relevant in dit verband is mede dat de onder de Wet milieubeheer verleende vergunning voor de saldogevende locatie, ter hoogte van de opgekochte ammoniakrechten daadwerkelijk is vervallen als gevolg van de gedane melding Activiteitenbesluit ten gunste van de voorliggende aanvraag. Dit blijkt uit de publicatie betreffende de hiervoor aangehaalde melding met daarin opgenomen het overdragen van ammoniakrechten in verband met de voorliggende vergunningaanvraag en de tussen aanvrager en de exploitant van de saldogevende locatie op 26 juni 2015 gesloten overeenkomst, waarin de ter mitigatie van de toename opgekochte ammoniakrechten zijn vastgelegd.

Stal-nummer	Type	Code RAV Bijlage 1	Code RAV Bijlage 2	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
1	Biggen	D1.1.100.1		493	0,6	295,8
1	Kraamzeugen	D1.2.100		35	8,3	290,5
2	Dragende zeugen	D1.3.101		81	4,2	340,2
2	Dekberen	D2.100		2	5,5	11,0
2	Opfokzeugen	D3.100.1		6	2,5	15
4	Dragende zeugen	D1.3.101		24	4,2	100,8
5	Vleesvarkens	D3.100.2		89	3,5	311,5
					Totaal	1.364,8

Tabel 2 vervallen ammoniakrechten Halve Maan 3 te Well

4.3.3. Depositie Natura 2000 Nederland

Met behulp van het verspreidingsmodel Pluim Plus (versie 4.31) zijn de verspreidings- en depositieberekeningen uitgevoerd. Dit rekenmodel achten wij wetenschappelijk gezien op dit moment een van de beste en meest nauwkeurige. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 3 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie. Uit berekening is gebleken dat de stikstofdepositie, na saldering ten opzichte van de aangevraagde situatie, op geen enkel Natura 2000-gebied toeneemt ten opzichte van de referentiesituatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Boschhuizerbergen	198.664	394.886	2,08	1,30	0,78
Kampina & Oisterwijkse Vennen	148.915	397.659	0,02	0,02	Gelijk
Leenderbos, Groote Heide en De Plateaux	164.915	379.159	0,05	0,04	0,01
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	177.108	369.114	0,06	0,05	0,01
Veluwe	183.915	442.659	0,04	0,03	0,01
Groote Peel	187.329	374.852	0,09	0,08	0,01
Deurnsche Peel & Mariapeel	187.514	389.989	0,19	0,13	0,06
Rijntakken	195.287	427.754	0,09	0,06	0,03
Meinweg	201.915	354.659	0,04	0,03	0,01
Maasduinen	204.535	396.656	1,37	0,73	0,64
Uiterwaarden Zwarte	208.641	504.106	0,02	0,02	Gelijk

Water en Vecht					
Engbertsdijksvenen	241.415	496.159	0,02	0,02	Gelijk

Tabel 3 depositie op de beschermde gebieden

In bijlage 4 van rapport [3.] is de stikstofdepositiebijdrage van de aangevraagde situatie, de vergunde situatie en de verschillen van de aangevraagde en vergunde situatie (inclusief saldering) weergegeven.

4.3.4. Depositie Natura 2000 Buitenland

De toename in stikstofdepositie als gevolg van de beoogde activiteiten bedraagt ter plaatse van de Duitse Natura 2000-gebieden in ieder geval minder dan de bijdrage die is berekend voor het Natura 2000-gebied 'Maasduinen', omdat de Duitse Natura 2000-gebieden vanuit de ligging van de inrichting gezien achter dit gebied liggen. Op basis hiervan is de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde activiteiten ter plaatse van de Duitse Natura 2000-gebieden maximaal 0,73 mol/ha/jaar. Voor de Belgische Natura 2000-gebieden geldt dat de toename in stikstofdepositie als gevolg van de beoogde activiteiten ter plaatse van deze gebieden eveneens lager is dan de bijdrage die is berekend voor het Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen', omdat de Belgische Natura 2000-gebieden vanuit de ligging van de inrichting gezien achter dit gebied liggen. Op basis hiervan is de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde activiteiten ter plaatse van de Duitse Natura 2000-gebieden maximaal 1,30 mol/ha/jaar.

4.3.4.1 Toetsingskader Duitsland

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

4.3.4.2 Toetsingskader België

De aanvraag voorziet in stikstofdepositie op de Belgische (Vlaamse en Waalse) Natura 2000-gebieden. Nu in deze Natura 2000-gebieden sprake is van een overbelaste situatie, dient in eerste aanleg te worden gezien of de gehele activiteit (met inbegrip van het aangevraagde project) ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen en/of de voorlopige zoekzone(s) leidt tot een stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) of 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar). De door de gehele activiteit (met inbegrip van het aangevraagde project) veroorzaakte stikstofdepositie op Belgische Natura 2000-gebieden bedraagt ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen en voorlopige zoekzones ten hoogste 2,08 mol/ha/jaar oftewel minder dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en minder dan 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar). Op basis van de Vlaamse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000-gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

4.3.5. Verdroging

Grondwateronttrekking kan een verdrogend effect op het nabijgelegen Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen' hebben. Binnen de inrichting wordt grondwater onttrokken ten behoeve van de reguliere bedrijfsvoering. Hiertoe zijn twee vergunningen verleend op grond van de Waterwet. Het betreft een besluit d.d. 5 september 1989 (kenmerk BO 3297) en een ambtshalve wijziging d.d. 16 februari 1999 (kenmerk CB 6837). Aanvrager beschikt daarmee over toestemming voor het onttrekken van maximaal 100 m³ grondwater per uur en 800.000 m³ grondwater per jaar. Het grondwater mag worden gebruikt als proceswater, transportwater, spoelwater en ketelvoedingswater. In de activiteiten welke zijn toegestaan op grond van de vigerende vergunningen in het kader van de Waterwet treden geen veranderingen op. Aangezien de toegestane te onttrekken hoeveelheid grondwater niet wijzigt ten opzichte van de referentiesituatie op 7 december 2004 is het aannemelijk dat de verdroging door de invloed van de onttrekking niet toeneemt als gevolg van de activiteiten zoals beschreven in de voorliggende aanvraag. De overige Natura 2000-gebieden liggen op een aanzienlijk grotere afstand, (significante) negatieve effecten door de grondwateronttrekking op de instandhoudingsdoelstellingen van deze gebieden kunnen daarmee worden uitgesloten.

4.4. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Boschhuizerbergen', 'Maasduinen', 'Deurnsche Peel & Mariapeel', 'Weerter en Budelerbergen & Ringselven', 'Kampina & Oisterwijkse Vennen', 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux', 'Veluwe', 'Groote Peel', 'Rijntakken', 'Meinweg', 'Uiterwaarden Zwarte Water en Vecht' en 'Engbertsdijksvennen', mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan Rixona BV (Aviko) een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van alle in de aanvraag genoemde Natura 2000-gebieden exploiteren en wijzigen van een inrichting ten behoeve van aardappelverwerking zoals aangevraagd d.d. 26 juni 2015 met zaaknummer 2015-1088 aan de Witte Vennenweg 6 te Oostrum;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 30 juni 2015, aangevuld op 21 juli 2017 en 25 juli 2017, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Roermond, Postbus 950, 6040 AZ Roermond. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl. U kunt ook digitaal een beroep- en/of verzoekschrift indienen bij genoemde rechtbank via <https://loket.rechtspraak.nl/>.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1** De vergunning heeft betrekking op het volledig exploiteren en wijzigen van een inrichting ten behoeve van aardappelverwerking aan de Witte Vennenweg 6 te Oostrum. De inrichting bestaat uit de productie- en opslaglocaties zoals benoemd in paragraaf 4.2, waarbij ten behoeve van de totale bedrijfsactiviteiten maximaal 29.810 kg NO_x/jaar mag worden geëmitteerd.
- 7.2** Het integraal PRTR-verslag, dat jaarlijks dient te worden gerapporteerd, dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor vertegenwoordigers van het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg. Hieruit valt af te leiden dat de genoemde activiteiten in bovenstaande maximale omvang op het terrein plaatsvinden.
- 7.3** Indien de omstandigheden daar aanleiding toe geven dient op aanwijzing van het bevoegd gezag invulling te worden gegeven aan een onderzoeksverplichting. Hiertoe dient binnen 2 maanden na aanwijzing van het bevoegd gezag een emissiemeetprogramma ter goedkeuring aan het bevoegde gezag te worden overgelegd. Het emissiemeetprogramma dient tenminste te bevatten:
- het aantal en de situering van de meetpunten;
 - het controleregime, de controlevorm, de monsternamen- en de meetmethoden (meetplaatsen, monsternamen, analysemethoden en kalibratie) dienen te zijn gebaseerd op NEN-EN 14792;
 - de uitvoering van de monsterpunten;
 - een opgave van het aantal emissie-uren en de productiecapaciteit;
 - de wijze waarop de jaarvrachten worden bepaald;
 - de verwerking en rapportage van de meetgegevens en/of een nadere beschrijving van de gebruikte rekenmethode(n) op een zodanige wijze, dat controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden door het bevoegde gezag eenvoudig mogelijk is.

Na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel dienen de emissiemetingen binnen de in het onderzoeksvoorstel genoemde termijn te worden uitgevoerd. Binnen 3 maanden nadat de emissiemetingen hebben plaatsgevonden dient de overeengekomen rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Op grond van de resultaten van het onderzoeksrapport kan het bevoegd gezag nadere eisen opleggen met betrekking tot de emissiebeperking van de rookgassen die vrijkomen als gevolg van de totale bedrijfsactiviteiten.

8. Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- Rixona B.V., de heer H. van Laarhoven, Postbus 5004, 5800 GA Venray, als besluit op de aanvraag;
- Adviesbureau SAM B.V., de heer H. Schut, Heikesestraat 4b, 5512 PA Vesseem, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray, Postbus 500, 5800 AM te Venray, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX te Arnhem;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB te Zwolle.

Bijlage 1 - Ligging Rixona B.V. ten opzichte van Natura 2000-gebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

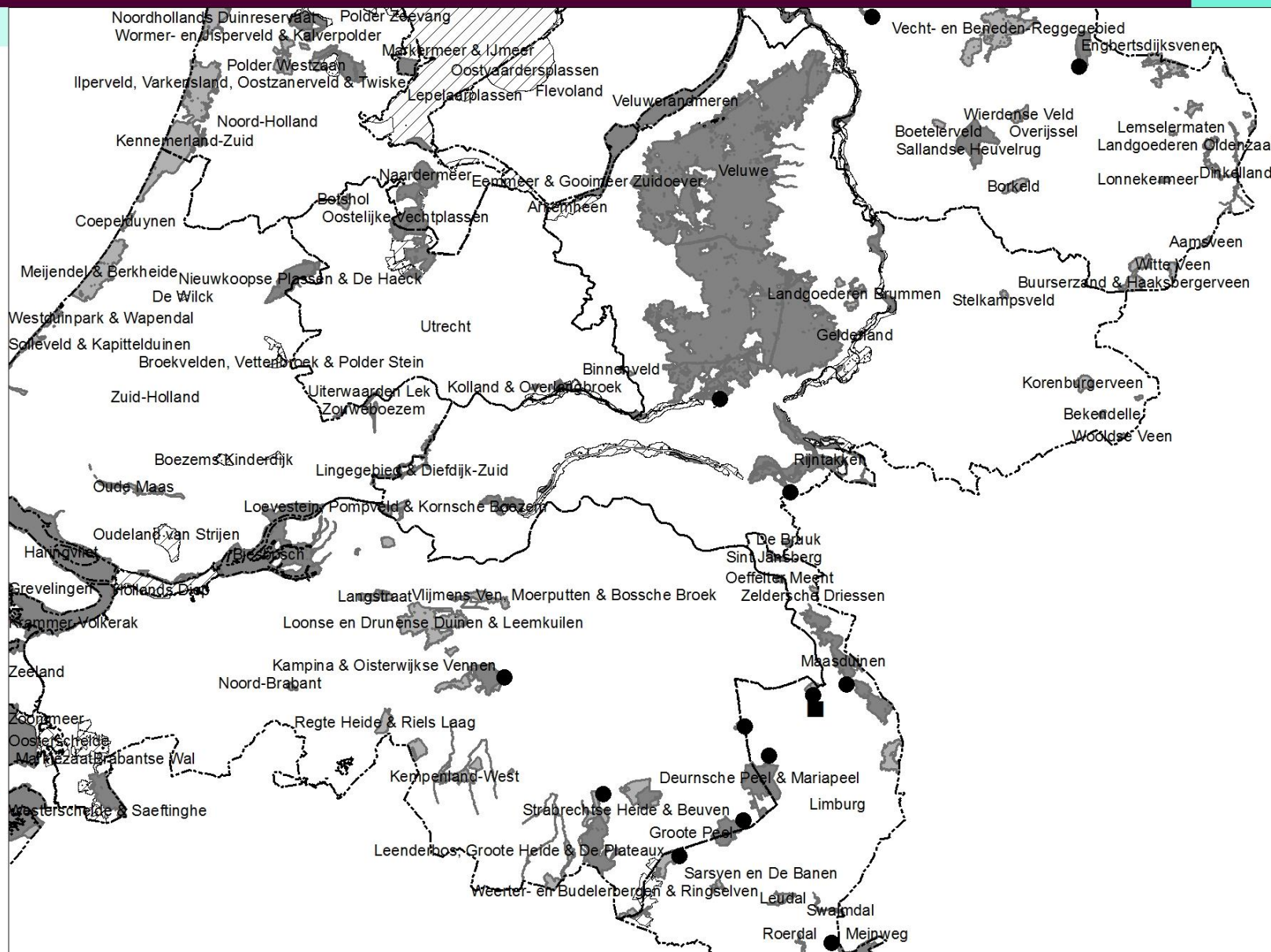
- ▨ VR
- HR
- VR+HR

schaal: 1:900.000

6 november 2017

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

